

NOVA DOBA

Študijska knjižnica

Ljubljana

dolž. iztis

Stane letno 48 Din, mesečno 4 Din, za izozemstvo letno 120 Din.
— Oglasi za *mm* višine stolpca 40 p. Reklame med tekstom,
oskrbnice in zahvale 50 p. Posamezna številka stane 50 p.

Izhaja
vsak torek, četrtek in soboto.

Uredništvo Strossmayerjeva ul. št. 1, I. nadst. Telefon št. 53.
Upravništvo Strossmayerjeva ul. št. 1 pritličje. Telefon št. 65.
Račun kr. pošnega čekovnega urada št. 10.066.

Občni zbor Zadružne Zveze v Celju.

V nedeljo dne 25. junija t. l. se je v malih dvorani Nar. doma v Celju jako dobro obiskani občni zbor Zadružne Zveze v Celju, na katerem je bilo podano poročilo o 39. poslovnem letu te najstarejše slovenske in jugoslovanske zadružne organizacije.

Po otvoritvi občnega zbora je predlagal Zvezin predsednik dr. A. Božič udanostno brzojavko zbranih slovenskih zadružnikov Nj. Vel. kralju in kraljici, ki preživljata najlepše dneve njunega življenja med našim narodom. Predlog je bil sprejet z navdušenim odobravanjem in je bila odposlana brzojavka, za katero se je Nj. Vel. kralj brzojavno zahvalil in sporočil zborovalcem svoje pozdrave.

Med udeležniki zborovanja je mogel predsednik pozdraviti mnoge drage nam srbske in hrvatske goste, pred vsem tajnika Glavnega zadružnega saveza v Beogradu g. prof. Prohaska, posebnega prijatelja naše Zveze in našega celjskega mesta. Od slovenskih zadružnih organizacij je bila zastopana Zveza slovenskih zadrug v Ljubljani po svojem ravnatelju g. Permetu, dočim je poslala Zadružna Zveza v Ljubljani brzojavne pozdrave. Istotako so došli brzojavni pozdravi od raznih srbskih in hrvatskih zvez. Pismo je pozdravil v imenu poljedelskega ministra g. Iv. Pucelja in v imenu svojega šefa kabineta v poljedelskem ministertvu, načelnik g. Miloš Stibler. Poročal je obenem, da je finančni odbor narodne skupščine na predlog poljedelskega ministertva sklenil, da se razširi določila §§ 95, 96 in 98 srbskega zakona o kmetijskih in obrtniških zadrugah na celo kraljevino. Določila teh paragrafov oproščajo kmetijske in obrtne zadruge, ki ne dele v nobeni obliki dobička ter tudi ne svojih rezervnih fondov, vseh davkov in pristojbin. Ta sklep je velevažen za razvoj našega zadružništva, ki je moralo navzlic svojem nesebičnemu, samo dobrodelnim namenom služnemu delu plačevati še visoke davke.

Na to se je predsednik spominjal umrlega člana nadzorstva g. nadučitelja Franca Pirkmajerja v Framu. Raniki je ustanovil v Framu l. 1891 posojilnico, ki se je pod njegovim 30-letnim vodstvom razvila iz male zadruge v večmilijonski zavod. Radodarnost te zadruge za šolske in druge narodne namene je bila znana daleč naokrog ravnotako kakor njeno vzorno poslovanje. Naj bo de o-

hranjen vzornemu zadružnemu delavcu med nami časten spomin!

S. prof. dr. Prohaska se je zahvalil za prisrčen pozdrav, omenil, koliko se je trudil tudi Gl. zadr. savez za uvedbo goril omenjenih postavnih olajšav po celi kraljevini in se je spominjal dela za enotni jugoslov. zadružni zakon, katerega izdeluje načelnik g. Stibler. Upati je, da bo de drugo leto, ko bo slavila prva jugoslovanska zadružna organizacija (t. j. Zadružna Zveza v Celju) svojo 40-letnico, novi zadružni zakon že uveden.

Poročilo o poslovanju Zadružne Zveze v Celju l. 1921 poda Zvezin ravnatelj Lešničar. Govornik predlaga navedoma, da naj skupščina brzojavno pozdravi poljedelskega ministra g. Pucelja, ki se je izkazal kot velikega prijatelja zadružništva in celjske Zveze posebej. Predlog se je sprejel s soglasnim odobravanjem.

Govornik se je na to obširneje bavil z določbami novega zadružnega zakona, ki bo de jeden od najmodernejših v Evropi in bo de vseboval tudi velike pristojbinske in davčne ugodnosti. Omenil je dalje mučno vprašanje naložb, katere se imajo nekatere zadruge v Avstriji, osobito one, ki so bile poprej članice graškega Verbanda. Ureditve te zadeve se je zanemarljivo v višri raznih valutnih odredb l. 1919 in tako je došlo do tega, da so zadruge kakor tudi posamezniki v nevarnosti velikih zrug. Razum narodne vlade v Ljubljani niso bile glede ureditve te zadeve nič na višku; zgodilo se je celo, da je bila ustanovljena pri eni od ljubljanskih bank repatrijska družba, ki je imela čisto uraden značaj, opravila pa je le to, da je dala eni od ljubljanskih odvetoških pisarn na račun malih kmetijskih zadrug in posameznikov ogromen zaslužek. Zato je bilo tudi veliko ogorčenje nad takim postopanjem razumljivo. Sedaj se trudi Zveza pomagati prizadetim zadrugam deloma na ta način, da zbira prispevke med zadrugari, deloma pa tako, da skuša doseči državno pripomoč. Odprto je tudi vprašanje vojnih posojil. Na lanskim poziv Gl. zadr. saveza, ki ga je sprožila baš celjska Zveza, naj bi se dovolilo po češkem vzorcu delno vplačilo znanega 7-odstotnega državnega posojila v papirjih vojnega posojila, ni bilo odmeva niti iz finančnega ministertva niti iz skupščine. Neverjetno je, kako vsi odgovorni činitelji mirno prezirajo petstomiljsko zgubo, ki grozi zadeti vsled vojnega posojila naše že itak majhno narodno premoženje!

(Konec prtl.)

Žmuklje z Matjaževo krono.

(Neverjetna zgodba.)

Vroče popoldansko solnce pripeka z nebeškega oboka in kaže na solčni uri ravno tri.

Na celjskem kolodvoru že čakajo potniki češkega brzovlaka ter leno postajajo in se opirajo na železno ograjo, ki loči peron od prostega kolodvora.

Skrbni postajenačelnik gleda z Argusovim očesom, če se ni mogoče kateri z rudečo čepico označenih servilnih duhov že vtihotapil izza Savinjskega vlaka na tračnice.

Pri izhodu na tračnice pa se pričakata dva nestrpna potnika, kojih eden nosi v roki precej velik kockast kovček, z mogočnim vratarjem, ki drži roko na zapor, da jo dvigne ob prihodu vlaka...

Kar se zasliši svetel glas zvonca in

oster žvižg stroja. Iz pisarne švigne službojoči uradnik in vlak zadrvi impozantno mimo kolodvora, kakor da hoče ignorirati naše prijazno mestece. Skoro pol kilometra južno od kolodvorskega poslopja se strojevodja šele konečno spomni, da je v Celju in ustavi železno kačo.

Trume carinikov, železniška policija in drugi varuhi pred javno nevarnostjo in neredom obkrožijo vlak in pazljivo motre prtljago došlih in odhajajočih potnikov ter iščejo sumljivih obrazov.

Naša dva znanca s kockastim kovčkom pridrvita nervozno do vlaka in komaj sta v kupeju, v katerem so izključno nemški in italijanski potniki, se že potnika vlak dalje.

Takoj po odhodu, že pred Rimskimi toplicami, se zasliši ob vhodu v voz sonoren glas: Carinski pregled! V voz stopi carinik s strogim službenim obrazom in se približa naravnost novovstopivšima z običajnim vprašanjem: »Kaj vozite seboj?« Lastnik kockastega kovčka se mu prijazno nasmeje in

Zborovanje „Narodnega ženskega saveza“ v Ljubljani.

Zastopnice jugoslovanskih ženskih društev so si izbrale Ljubljano, kamor so prišle iz vseh krajev naše države, da pregledajo svoje dosedanje delovanje, da se spoznajo v svojih ciljih in idejah in da naredijo načrte za bodočnost. Naše žene so se dobro zavedale, da imajo po vojni izvršiti velike naloge. Ne samo pri nas, ampak po vseh državah se je žensko zavzelo za moralni in splošni prerod človeštva. Ženske organizacije so se lotile omih vprašanj, ki danes najbolj težijo Evropo. Nekateri delegatke so dosepele vsled železniške nezgode na progi po 26 urni vožnji pozno zvečer v torek v Ljubljano. Na kolodvoru so bile sprejete prisrčno in sestrsko.

5. tm. ob pol 10. se je dvorana v Kazini napolnila in bilo je veselje pogledati zborovalke iz vseh jugoslovanskih krajev, po večini dame, ki z vnmom in ljubeznijo delajo v naših ženskih društvih na polju prosvete, higijene, socialnosti, nacionalizma itd. Zastopama so bila pred vsem glavna mesta: Beograd, Zagreb, Ljubljana, Celje je zastopano po g. dr. Kalanovi, g. Voglarjevi in gospodični Levstikovi, poleg njih so bile zastopnice raznih ženskih društev iz Novega Sada, Niša, Mitrovice, Kraljeva, Kragujevca, Zaječara, Pančeve, Sombora, Sarajva, Splita, Vukovara, Siska, Susaka, Požege, Petrinje in drugih naših slovenskih mest. Bilo je skupno nad 150 delegatk.

Kongres je otvorila g. Franja Tavčarjeva, navdušeno pozdravljema od zborovalk, ki poznajo njeno delavnost na našem narodnem polju. Njen pozdravni govor je izzvenel v želji, da mora biti naša domovina nerazdružljiva in nerazdeljiva in da je treba odstraniti vse, kar nas razdružuje. Predlaga, da naj kongres po zastopnicah ali brzojavno pozdravi kralja in kraljico, kar se sprejme z burnim aplavzom.

Nato se je izvršila volitev predsedstva, ki se je sestavilo sledeče: Danica Hrističeva, predsednica; Zlata Kovačević - Lopašič, prva podpredsednica; Franja Tavčarjeva, druga podpredsednica; Zorka Jankovič, prva tajnica; Danica Bedekovič, druga tajnica; Minka Govekarjeva, tretja tajnica.

Ga. predsednica se zahvali ge. Tavčarjevi za pozdravne besede in za sprejem, ki so ga bile delegatke deležne v Ljubljani. Zahvaljuje se ji za trud, ki ga

sploh ne odgovori, njegov tovariš pa si nervozno zvija cigareto.

Carinik se seveda z nemim odgovorom ne zadovolji in zahteva, da se kovček odpre. »Toda, gospod, jaz sem vstopil v Celju in se peljem v Ljubljano. Evo listka. Za to progo ni revizije in tudi kovčka ne odprem.«

»V imenu« — — — kovček je odprt in, o joj, prestrašena carinika zadene skoraj kap. Iz kovčka blesti svetla, z dragocenimi kamni posuta in z belo svilo podložena krona.

Carinikovo začudenje in njegov zmagoslavni »Aha« predrami sopotnike, ki v pričakovanju prijetnega carinskega intermezza stezajo vratove in si šepetajo razne opazke o »Karkovi kroni«.

»Štefanova bo« se oglasi krivonosni sin Mojzesov, saj vendar vidite, da ima poševen križ.«

»Abi mir gleik gedakt, ist das žmukle« (hotel je reči »Schmuggler«) trdi črnopolti Dantejev potomec.

Kakor ogenj se je med tem raznesla v vlak novica, da je naša cari-

je imel slovenski del »Nar. ženskega saveza«, da se more vršiti kongres v Ljubljani. Stavi zborovalkam gospo Tavčarjevo kot zgled marljive požrtvovalne delavke na narodnem polju. Naše žensko mora delati složno, da doseže čim najlepših uspehov. Gospa Fr. Tavčarjeva nam daje najlepši vzgled. Žive la naša sestra Tavčarjeva!

Gospa Zlata Kovačević - Lopašič je v imenu hrvatskega dela »Nar. ženskega saveza« pozdravila zborovalke in je poudarjala svojo radost nad tem, da so zastopane delegatke vseh treh delov našega naroda.

Nato so sledila poročila tajnic. Za srbski del je poročala ga. Zorka Jankovič v temeljitem in preglednem referatu, iz katerega se je videlo, da skuša »Savez« delovati na vseh poljih. »Savez« je imel namen, da združi v sebi vsa ženska društva, vseh struj in smeri, da bi na ta način žensko moglo uveljavljati načrte, ki so važni za napredek države in v korist naroda. Ta namen Saveza se je po večini uresničil, kajti danes je združena v Savezu velika večina ženskih društev. Društva so podajala svoje predloge na »Savez«, on pa je skušal vse te predloge uveljaviti na odločilnih mestih. Vršilo se je več sej ožjega in širšega odbora po raznih naših mestih (Novi Sad, Split itd.) in tam so se pretresale tekoče zadeve, oziroma se je vršilo posvetovanje o večjih načrtih. Savez je po svojih zastopnicah zastopal naše žensko ob raznih slavnostnih prilikah in je iskal zvez s svetovnimi ženskimi organizacijami. Važno je bilo posebno delo za zaščito dece, za narodno zdravje, za deške domove, za povzdigo morale, za varstvo ženske mladine, boj zoper draginjo, za narodno prosveto, za pospeševanje domače ženske umetnosti, ročnih del in vezenin. Savez je deloval na vseh poljih, kjer more žena delovati: zato je poročevalka prav lepo podala dosedanje uspehe na nacionalnem, prosvetnem, socialnem, humanitarnem in feminističnem polju.

Iz referata ge. Zorke Jankovič spoznamo, v koliko je Savez že izvršil svoje naloge, kako marljivo so naše narodne delavke delale in se trudile, posebno za zapuščeno mladino.

Nato je poročala gospa Danica Bedekovič o delovanju hrvatskega dela »Saveza«. Skupne akcije so podpirala tudi hrvatska društva, včlanjena v »Savezu«. Žal, da je mnogo društev izstopilo in je Savez s tem izgubil mnogo marljivih delavk. Poročevalka to izrecno obžaluje, ker misli, da nas v dem-

na pri pregledu sveto ogersko krono. Cariniki, sprevozniki in potniki, vse hiti v oni voz in ogleduje strme predzna potnika, katerima ta smola, da so ju zasačili, ne gre — kakor je videti — niti preveč do srca.

Kdo pa popiše vseh začudenje in hrupno veselost, ko potnik na stroga inkvizitorska vprašanja carinika po izvoru te krone prizna, da je igralo celjsko gledališče »Kralja Matjaža« in si je v svrhu impozantnejše prireditve izposodilo od g. Danila iz Ljubljane to kovinasto krono, ki jo nese eden izmed teh gospodov po naročilu režiserja zopet v Ljubljano.

Razburjenje se je kmalu poleglo, a ves čas tja do Ljubljane se je razlegal v vlak vesel, globoki »Haha« zasačenega »žmukljeta«, ki se ni mogel umiriti, da je na tako neprostovoljen način skrajšal carini in potnikom dolgočasno vožnjo.

Zgodilo se je to lani, v pasjih dneh.

za skupne cilje ne smejo motiti malenkosti in politične hujškarje. Tudi izjavlja, da so društva izjavljala svoje spoštovanje do predsednice »Saveza« ge. D. Hrističeve, ki je bila pripravljena priti v hrvatska društva in se tam posvetovati o skupnem delu. Žal, da je zmagala politična strast, da bi ravno ženstvo moralo pripravljati pot sporazuma.

Za slovenski del je poročala ga. M. Govekarjeva, ki je podala poleg splošnega pregleda tudi podatke o deškem domu. Ta načrt Slovenk je sprejela naša javnost s priznanjem in se bo gotovo tudi kmalu uresničil.

Nato je pozdravila zborovalke v imenu češkoslovaških žen ga. Mičatkova, ki je opozarjala na skupno delo obeh narodov, kar naj se kaže tudi v ženskem svetu. Njen sesterski pozdrav so sprejele zborovalke s priznanjem na znanje. Popoldne je sledila seja širšega odbora. Zvečer je bil koncert »Glasbene Matice«.

Dr. FERDO KORUN:

Nekaj iz zgodovine celjskih grofov.

Za Konstantina je postalo Celje leta 314. glavno mesto srednjega Norika in ob enem sedež cesarjevega namestnika.

Leta 475. pa so pridrli Heruli pod vodstvom Odoakarja v Celje, je porušili ter ropali dalje proti Rimu. Celje »mesto belo in veselo« je bilo popolnoma uničeno, mesto, katero so že Rimljani radi lepe naravne lege, čistote in bogastva imenovali »Celeja — Troia secunda«.

Tudi solnograški škof Rupert je občudoval krasno mesto, ko je prišel učiti in oznanjati Slovencem katoliško vero.

Sredi 8. stoletja je razdelil Karol Veliki Korotunijo v krajine: tako je prišlo Celje s savinjsko krajino, ki je obsegala svet med Pohorjem, Savo, Sotlo in Kamniškimi planinami, v roke mejnim grofom. Tu sta bila leta 970.—1036. mejna grofa Viljem I. in II., ki sta se imenovala savinjska mejna grofa. Viljem II. je dobil od Henrika II. leta 1015. in od Konrada II. I. 1025. več cesarskih posestev na Spodnjem Štajerskem v dar.

Po Viljemovi smrti — umrl je leta 1036. brez potomcev — je dobil savinjsko mejno grofijo grof Plain; po smrti njegovih sinov je pripadla mejna grofija grofu Pilgrimu, pozneje njegovemu sinu Gintu, ki pa je kmalu umrl. Sedaj je podelil cesar Konrad II. savinjsko mejno grofijo štajerskemu mejnemu grofu Otokarju I. Poslednji je združil obe grofiji, štajersko in savinjsko, in tako je prišlo Celje k štajerski deželi.

Nekoliko v stran od državne ceste, ki pelje iz Celja proti Ljubljani, se dviga blizu trga Vransko nizek hribček z razvalinami starega, ponosnega gradu Žovneka ali Šaneka (nemški Sannek): v začetku srednjega veka je bilo tu domovje znamenite rodbine savinjskih grofov ali gospodov, kakor so se iz-

prva imenovali. Ta plemiška rodbina je počasi in previdno širila svoja posestva proti vzhodu, pozneje tudi proti jugu in zapadu ter si pridobila pod naslovom celjskih grofov odlično mesto v svetovni zgodovini.

Poleg svojega rodnega gradu Žovneka je imela prvotno še sledeče gradove oziroma podložne kraje: Šajnek (Scheineck), Ojstrico, Liebenstein, Levec in Dobrovlje, več drugih posestev po južnem Štajerskem, Kranjskem in Koroškem ter nekaj akvilejskih fevdov.

Leta 1173. je bil na cerkvenem zboru v Gornjemgradu navzoč Gebhard, gospod Šaneški ali Žovneški; bil je prvi Šaneški gospod. Njegovo ime se že imenuje v pisnih St. Pavelskega samostana na Koroškem izza let 1120.—1125. in 1141. Gebhard je imel brata Leopolda, katerega imenujejo listine v letu 1146; oba sta bila najbrže potomca slovenskili plemičev.

V 13. stoletju se omenjajo kot člani Šaneške roduvne bratje: Ulrik I. Konrad II., Gebhard (Gerard) III. in Leopold III. Ti so imeli neke prejure z benediktinskim samostanom v Gornjem gradu; bili so njegovi zavetniki. Med njimi je bil Konrad III. baje pesnik. Njegov sovrstnik, nemški pesnik Ulrich pl. Lichtenstein poroča namreč, da ga je Konrad III. preoblečenega v Venero in potujočega po slovenskih deželah pozdravil z besedami: »Buge Vas primi grafvâ Venus« (»Bog Vas sprejmi, kraljeva Venus«).

Zelo važna za razširjenje oblasti in moči žovneških gospodov je bila leta 1262. sklenjena rodbinska pogodba, glasom katere je lahko brat po svojem bratu, če bi ta umrl brez lastnih možkih naslednikov, podedoval vsa njegova posestva in vse pravice. Po omenjeni pogodbi je podedoval Ulrik I. po grofici Marjeti Hennburški, vdovi brez otrok rajnega brata Leopolda, gradove: Žovnek, Scheineck, Ojstrico in Liebenstein ter se poročil s Katarino, grofico Hennburško (hčerjo Ulrika, grofa Hennburškega in mejne grofice Neže Badenske); s tem zakonom je precej pomnožil in povečal svoja posestva. Iz zakona Ulrika I. s Katarino je bilo dvoje otrok: Ana in Friderik (Miroslav), prvi celjski grof.

Friderik I. Šaneški je zelo povzdignil ugled svojega rodu. Kot baron mu je po smrti Hermanovi, zadnjega Hamburškega grofa, pripadlo leta 1331. mnogo njegovih posestev in tudi polovica celjskega veleposestva. Štiri leta kasneje, l. 1335. je še pridobil drugo polovico celjskega posestva po Ulriku, bamberskem grofu. Istega leta je prejel Šaneški od benediktinskega samostana St. Pavelskega na Koroškem v fevd grad Torchtenek (Jurteneck) pri Skaljah blizu Velenja v Šaleški dolini; krški škof pa mu je podaril Gorico, grad pri Velenju. Leta 1337. je prepustil oglejski patrijarh Frideriku I. desetino v mnogih kraljih po Savinjski in Šaleški dolini. Šaneški pa si je sam zopet pridobil izgubljeno zavetništvo gornjegrajskega samostana. (Dalje prih.)

Vsak Jugoslovan mora biti član »Jugoslovanske Matice«!

likor mogoče slovesno lice, določila je tri device iz zbora, ki naj predstavijo lesen kip mladega boga Amorja sredi dvorane in napravijo pred njim lepo ozaljšan oltar.

Ko so device dokončale svoje delo, so obstopile dame, kavalirji in svečeništvo lepo podobo, se odkrili pred njo ter se ji tiho priklanjali. Phanetta je vzdignila roko in dva igralca sta se približala. Začela je moliti in recitirati slavospeve Bogu v čast — boljše kakor ona namreč ni znala takrat nobena zlagati verze, kuplete in pesmice —. Kar naenkrat se je oglasil Romaninov norec, ki je stal pri oknu, da bi lažje videl, kaj se godi zunaj.

»Človek prihaja!«

Nastala je velikanska zmeda zadaj v dvorani, dame so se v krogu vrtile, kakor listje v vetru, marsikatera si je z rokami zakrila oči, da odkrito povemo, gledala je pa le skozi prste.

»Ali se upira?« je vprašala Phannetta Romanin.

»Prvi gre, ponosno: ne vé se, kdo koga žene.«

»Ali je običen?« je naglo vprašala Alaelta de Méolen.

O islamu.

(Predavanje Ed. Šimnica na celjskem Ljudskem vseučilišču.)

(Dalje.)

Pri vsem tem pa Seid ni uglasil posameznih oddelkov v eno celoto, tako da nam je mogoče stvarino ločiti, pregledati in časovno urediti. Na arabsko ustno izročilo se pri tem ne smemo zanašati. Sure, ki imajo nagovor: »O vi, ki verujete« so skoro vse medinske, one pa z nagovorom: »O vi ljudje« pa mekanske. Lahko razdelimo sure v tri skupine: 1. najstarejše mekanske, 2. pesniške rapsodije, ki so prikipele iz najglobljega duševnega razburjenja in 3. zakonodajne, prozaično pisane mekanske. Za vzgled vam hočem prebrati in prevesti nekaj starejših sur:

Sura 112: Sura: čiščenje, razodeta v Mekki.

V imenu Allaha usmiljenega, milosrdnega

1. Govori: On je en Bog,

2. Večni Bog;

3. Ne rodi in ni rojen

4. In niti eden mu ni enak.

Sura 113: Sura: Jutranja zarja, razodeta v Mekki.

V imenu Allaha usmiljenega, milosrdnega

1. Govori: Pribežim h Gospodu jutranje zarje.

2. Pred nevarnostjo tega, kar je vstvaril,

3. In pred nevarnostjo noči, kadar se bliža,

4. In pred nevarnostjo čarovnic, ki napihujejo voze,

5. In pred nevarnostjo nevošljivca, če je nevošljiv.

Sura 114: Sura: Ljudje, mek.

V imenu Allaha usmiljenega, milosrdnega

1. Pribežim h Gospodu ljudi,

2. H kralju ljudi,

3. K Bogu ljudi,

4. Pred nevarnostjo šepetalec, ubežnika,

5. Ki šepetne v prsa ljudi,

6. Pred Zmni in ljudmi.

Sura 109: Sura: Neverniki, mek.

V imenu Allaha usmiljenega, milosrdnega

1. Govori: O vi neverniki

2. Jaz ne služim temu, čemur vi služite,

3. In vi niste služabniki tega, kateremu jaz služim,

4. In jaz nisem služabnik tega, kateremu vi služite,

5. In vi niste služabniki tega, kateremu jaz služim.

6. Vam vaša vera in meni moja vera.

Sura 97: Sura: Moč, mek.

(V noči el-kadr je prinesel angel Gabriel Koran iz sedmih nebes, to je ena desetih zadnjih noči meseca Ramadana.)

V imenu Allaha usmiljenega, milosrdnega

1. Glej razodeli smo ga v noči el-kadr,

2. In kaj te uči vedeti, kaj je noč el-kadr,

3. Noč el-kadr je boljša kakor tisoč mesecev,

4. Prišli so doli angeli in duh v njej z dovoljenjem njihovega gospoda za vsako povelje.

5. Mir je ona do vzhoda jutranje zarje.

Sura 1: Sura: Odpirajoča.

V imenu Allaha usmiljenega, milosrdnega

Dvorni norec ni vedel, kaj naj bi odgovoril na to vprašanje.

Bliskoma so se vrata odprla na stečaj s tako silo, da so udarila ob marmornato steno. Pierre de Pierrefeu je vstopil prevzet, nasilen, divji, nič več nag, okrog vratu je imel ovrtnik iz listja, zavito pa je imel vse telo v zelenje, izgledal je kakor gozdni bog. Verujte, da sta z njim prišla gozdni duh in sveži zrak v sobo.

Vstavil se je, osupel nad takim številom žensk. Njegova prva želja je bila, da bi objel vse, vendar se je zadovoljil, da jih je gledal, dame pa so pobešale oči. Pozdravil je navzoče, ker hotel je biti vedno kavalir.

Dame so med seboj šepetale in se na tihem smejale, kajti Pierre je bil lep in mlad. Seja se je pričela in Phannetta je resno vprašala:

»Ali ste vi tisti, ki se nagi potepate po gozdu in ste grofici Clermondi des lles-d'Or, ko je spala, ukradli poljub, tukaj je dama, ki vas toži.«

»Poljub?«

Pierre se je smejal in pogledal Clermondo, ki je postala rudeča kakor pruh.

1. Hvala bodi Allahu, Gospodu svetovja,
2. Usmiljenemu, milosrdnemu.
3. Kralju sodnega dne!
4. Tebi služimo in k tebi kličemo za pomoč
5. Vodi nas pravo pot,
6. Pot onih, katerim si milostljiv,
7. Ne onih nad katerimi se jezijo in ne pot blodečih.

(Dalje prihodnjič.)

JDS.

Lepa demokratska manifestacija v Mariboru. Mariborska krajevna organizacija JDS je priredila poslancu dr. Kukovcu pozdravni večer, na katerem je bila tako velika udeležba, da se je moralo prestaviti zborovanje iz male v veliko dvorano Narodnega doma. Predsednik dr. Lipold, ki je otvoril zborovanje, je pozdravil dr. Kukovca ob njegovi priselitvi v Maribor, izražajoč nado, da bo pomenil njegov prihod nov razmah javnega mnenja v Mariboru. Dr. Kukovec je poročal o politični situaciji, dr. Kramar pa je govoril o kampanji znanih nasprotnikov demokratske stranke. Zborovanje je trajalo nad tri ure. Med ponovnim aplavdiranjem so zborovalci sprejeli naslednje resolucije:

1. Na zborovanju krajevne organizacije demokratske stranke v Mariboru zbrani iskreno pozdravljajo predsednika stranke dr. Vekoslava Kukovca, prepričani, da bo z iniciativnim in požrtvovalnim delom še bolj utrdil strankino organizacijo ter ugled naše demokratske ideje v vsej mariborski oblasti; posl. dr. Kukovcu pri tej priliki izrekajo neomajno zaupanje.

2. Z največjim ogorčenjem zavratno nečuvne napade bankarske kliše proti slovenski demokraciji in njenim najodličnejšim predstaviteljem. Izreka mo našemu voditelju dr. Žerjavu neomajno zaupanje, ki ga najgrše klevete nasprotnikov dem. stranke ne morejo omajati. Izrekamo mu zahvalo za njegovo neumorno delovanje za državo in stranko ter obenem željo, da kmalu popolnoma okreva in se poprime z novo energijo dela za konsolidacijo in napredek države in stranke. — Tudi vsem ostalim funkcionarjem stranke izrekamo v polni zavesti strankarske solidarnosti zahvalo in zaupanje. Naj navzlic vsem težavam, ki se jim delajo brez kakih stvarnih razlogov celo v lastnih vrstah vztrajajo na dosedanj poti resnega in pozitivnega dela.

3. Resolucija o političnem položaju poudarja, da je smatrati znani intervju pokrajinskega namestnika Hribarja politično kot afront proti ustavi, ki ga je obsojati kot korak, nevaren konsolidaciji države. Slovenski del demokratske stranke je pristal, da omogoči sprejetje ustave na določbo, ki ne pripušča večjih oblasti nego z 800.000 prebivalci. Konsekvenca tega je razdelitev slovenskega ozemlja na mariborsko in ljubljansko oblast, katero je sivočasno v posebni vlogi na vlado predlagal tudi sam pokrajinski namestnik Hribar. Resolucija odobrava stališče načestva JDS mariborske oblasti, ki odklanja vsako odgovornost za politiko današnjega najvišjega funkcionarja pokrajinske uprave.

»Res nič drugega kakor ta poljub«, je odgovoril.

»Povejte, kako se pišete!«

»Pierre.«

»Celo vaše ime.«

»Pierre.«

»Vi ste plemenitaš.«

»Kdo dvomi, kdo upa reči!«

»Ali veste, kdo smo me?«

»Najljubše ženske, katerih še v sanjah nikdo ne vidi.«

»Ali je vam znano, zakaj smo na tem kraju zbrane?«

»Veliko pripovedek sem slišal že o Romaninovem gradu, a nisem nikoli nič verjel.«

»Kaj pripovedujejo?«

»Da dame v tem gradu pri sejah sodijo o ljubezenskih sporih.«

»Kdor to trdi, ne laže.«

»Kaj, vi sodite?«

»Seveda, gotovo.«

»Torej je res ljubezenski zakonik?«

»Kavalir Brito je zbral zakonik v gozdu Broceliande za časa kralja Artusa.«

Pierre je hotel samega smeja poudariti, majal se je kakor mlado drevo, kar je vse navzoče razžalilo.

(Dalje prih.)

Catulle Mendès:

Kamen preskušnje.

(Iz francoščine.)

(Dalje.)

Pomislite, da se zbor ni malo začudil, ko je Clermonda, dama des lles-d'Or, pred sodiščem natanko razložila, kako sramoto je doživela v Romaninovem gozdu. Vse je govorilo in mrmralo, ko je vstala Phannetta, je zaukazala molk in z odločnim glasom rekla:

»Kjerkoli se ga dobi, naj se hudo delca prime, prižene pred nas, da ga sodimo po postavi Ljubeznij.«

»Jaz se s tem popolnoma strinjam«, je odgovorila Clermonda.

Ko so slišali te besede, je bilo v dvorani tiho, da bi lahko slišali miš, samo Alaelta de Méolen je vprašala:

»Ali bo prišel nag?«

Vendar ni nihče slišal njenih besedi, tako so bili zmedeni; štirje kancelarji s štirimi služabniki so zapustili sodno dvorano, da bi našli krivca ter ga privedli sem mirnim ali nasilnim potom.

Ko so odšli, je dama Romanin poskrbela, da bi imela vsa razprava ko-

Politične vesti.

Klerikalno - duhovniška predrznost. Mariborska »Straža«, ki jo pišejo katoliški duhovniki in vzdržujejo klerikalne banke in zadružne organizacije in koje odgovorni urednik je današnji klerikalni poslanec g. Pušenjak piše v svoji številki dne 5. julija doslovno takole: »Velicanstvo, vedi, da Ti nisi kralj stranke spekulantov, marveč vladar delavnega ljudstva. Mi nikakor ne postanemo pristaši dvora in ne bomo nikoli več dovolili kralju, da sledi nevarno pot nekdanjih monarhij. Ti boš vladal samo dotlej, dokler boš užival zaupanje ljudstva. (Izjava min. preds. Stambuliškega pred 30.000 ljudmi na naslov kralja Borisa). — Gornje besede bi se lahko naslovile še na marsikatero drugega kralja.« Tako pišejo tisti ljudje, ki so med vojsko na prižnicah in v spovednicah pestili slovenske ljudi za boj za dunajsko in berlinske lopove, gonili naše ljudi v smrt v imenu vere in boga za Avstrijo in cesarja, tako pišejo katoliški listi v času, ko živi med nami Slovenci naš kralj, ki ga naš narod ljubi ter mu tudi povsod izkazuje ljubezen in spoštovanje. Maribor je očividno preblizu sovjetski Avstriji, da oblasti mariborske vse to gledajo in dopuščajo v zasmeh nemškutarjev in v ojačenje ljudske surovosti, ki ne spoštuje več nobene autoritete.

Katoličani se bomo napram državi tako zadržali, kakor se bo država napram nam. Mi imamo dovolj moči, da izvajamo svoje pravice. Zato bomo tudi dosegli, kar zahtevamo. Tako je govoril na »katoliškem« shodu pri Sv. Roku, glej poročilo v »Straži«, dr. Korošec! Tako se govori na shodih, ki se nazivajo katoliški in na katerih nastopa sodnik kot govornik. Tako se vzgaja verski čut naroda, in duhovščina, ki je suženjsko služila Dunaju in Gradcu, danes v ime Boga in vere tako hujška narod proti državi. Ali so pri nas res že vsi zločini proti državi dovoljeni, ali se v Mariboru, našem severnem obmejnem mestu zares sme nekaznovano dannadan tako pisati proti državi in tako krepiti še stari avstrijski in nemški duh, ki ga je baš v Mariboru in okolici še toliko. Plod te pisave je strahovit, iz obmejnih krajev nam prihajajo poročila o mišljenju in javnem govorjenju od katoliških listov nahujskanega naroda, da se čudimo, da politična oblast v Mariboru ničesar ne vidi. Ti grehi se bodo še težko maščevali.

Kaj se danes imenuje katoliško? V listih čitamo, da se je vršilo v nedeljo 2. julija v Šmarju pri Jelšah veliko zborovanje pod firmo katoliškega shoda, bilo pa je izrazito politično strankarsko. Zares čudno je to, toliko duhovnov in pridigarjev imamo v naši škofiji, da jih škof lahko kar dispensira, da sede po mestih in politizirajo, v težavnih kmečkih farah pa primanjkuje delavcev v vinogradu Gospodovem. In če se prirejajo shodi, ki jim pravi mariborska »Straža« katoliški pa najdemo na listi govornikov - pridigarjev imena kakor: Žebot, Vesenjaj, Smodej, sodni svetnik Lavrenčič, dr. Ogrizek in dr. Korošec. Nič ni novega, doslej smo menili, da so navedeni gospodje politiki, pa pravijo da so pridigarji, sedaj samo še treba, da zlezejo imenovani na prižnico, pa se bo začel lahko v večjo čast božjo in slavo katoličanstva po cerkvan in pred cerkvami divji politični ples, samo težko bo soditi sodniku te slučaje, ako se, kakor vidimo slučaj sodni svetnik Lavrenčič, sme danes že tudi sodnik aktivno udeleževati takih javnih nastopov, ki palijo ljudske strasti in sejejo v narod preprič in sovraštvo.

Celjske novice.

Nekdaj je lušno b'lo zdaj pa ni več tako. Bili so časi, ko so sedeli na trgu pred »Deutsches Haus« in pred kotedvorom ob neki slavnostni priliki nemški burši pri okroglih mizicah in se veselili, da se v Celju da zabarikadirati tudi ulica, če se onim, ki so pravi, to ravno zljubi. Nihče od takratnih varnostnih organov se ni nad tem zgražal. Skoraj gotovo tudi ni nastopil kolodvorski vratar in zahteval, da naj bo vhod na kolodvor prost, gotovo pa je, da so bili vsi uslužbenci od vratarja navzgor polni pozornosti in ljubeznivosti napram gostom od zunaj, ker so to bili pač: »Liebe Gäste«. To remni-

scenco se mi je zdelo umestno napisati, kajti l. 1922, ko leži Celje, ne po zaslugi onih, o katerih bom pisal, v Jugoslaviji, se je zgodilo sledeče: Vidov dan je. Iz Zagreba pride v Celje pevsko društvo »Balkan«, kakih 30 akademikov: Srbov in Hrvatov, ki imajo mnogo navdušenja in ljubavi za vse, kar naj bi bilo poštenemu Jugoslavanu sveto. Nastopijo na prireditvi absolventov trg. šole, pojejo pri parastosu v Narodnem domu. Veseli smo jih bili, kajti prinesli so nam pravega navdušenja, ki ga nam tako manjka. Brez najmanjšega incidenta se je dan končal in polni lepih utisov so se hoteli naši fantje odpeljati zopet v Zagreb. Kavarni se ob 24. zapro. Ob 21. gre cela družba na kolodvor, ter hoče, ko že čaka dalje časa pred blagajno, na peron. Evo predpisa! Pred vzhodom na peron, stoji vratar. Predno ima še kaj povoda, se že razburja. Predpis namreč pravi, da brez karte ne sme nihče na peron. »Dobro, dajte nam karte.« »Blagajnik spi in jih bo dal, ko bo blagajna odprta.« »Torej moramo čakati zunaj?« »Tako je.« »Pa bi nam vendar dali karte.« »Ni mogoče«. Beseda da besedo. Blagajnik spi naprej, vratar je čisto predpis, ki z razprostrtimi rokami brani vhod polkovniku, ki hoče z družbo na peron. Na videz je vratar zadostil predpisom, pa samo na videz, isti čas je namreč sedelo nekaj pasažiriev na peronu brez vsake karte. Mimo vratarja so šli na peron, čemu naj bi stali zunaj. Stvar je torej taka: za našega vratarja predpis je lahko tak, pa je lahko tudi drugačen. Če pride kak neliubi gost iz Zagreba naj čaka zunaj, da bo vedel, kakšen vzoren red imamo v Sloveniji in pa da bo imel občutek, da našim predpisom gost od spodaj nič ne imponira, to pa pred vsem radi tega ne, ker se mi raz obraza čita, da misli jugoslovansko in brez dvoma ni član kakega društva »Svobode«. Po mojem mnenju bi vratar ravnal čisto po predpisu, če bi vzbudil poslušočega blagajnika, ki bi prodal listke in afere bi ne bilo. Kdor pa afero išče jo pa ima kaj lahko in čim bolj strastno jo išče tem večja je.

Čisto bled in razjarjen je razkladal vratar svojim sodrugom kakšna krivica se mu je zgodila, ko so nazadnje potniki in spremjevalci vendar le brez kart šli na peron in so jih seveda naknadno kupili. Poln resignacije je vzdihnil: »Včasih je lušno b'lo.« Takrat ko so burši sedeli tik pred kolodvorom in je božal »heil« njegova ušesa, takrat je lušno b'lo, ko bi naši bratje prišli z rudečo zastavo v Celje pa če tudi z vzklikom »heil«.

»Napreje« se pritožuje, in zato sem danes napisal te vrste, dasi vem, da nima pomena gluheemu peti in slepemu kazati sonce.

Društvo za vzgojo in varstvo otrok v Beogradu priredi danes 8. julija ob pol 8. uri zvečer v dvorani Narodnega doma koncert. V petek 7. julija od 6. do 8. ure zvečer je koncert dravske divizijske godbe v mestnem parku.

Ciril in Metodov kres, o katerem smo zadnjič na kratko poročali, bil je lepa narodna manifestacija celjskih in okoliških Slovencev. Na razvalinah se je zbralo čez 500 ljudi, ki so uživali pogled po lepi pokrajini nad katero je plaval luna. Kres za kresom je zažarel na gorah in v nižavah — našteji smo jih iz grada krog 30. Železničarska godba iz Celja je svirala ter celjski pevci so peli narodne pesmi. Občinstvo je vsem točkam burno pritrjevalo. Končno je prišel Mravljak v jednatem govoru pozdravil navzoče ter popisal življenje in delovanje slovenskih bratov sv. Cirila in Metoda. Glasno odobravanje je pričelo, da je govornik govoril iz sreca prisotnih. Cela prireditve ostane vsem v živem spominu. Na kapucinskem mostu in Bregu je gledala kres in poslušala godbo in petje tisočglava množica.

Društvo javnih nameščencev ima v pondeljek zvečer ob pol 9. uri v rudeči sobi Narodnega doma odborovo sejo, t kateri se vsi odborniki vabijo. Udeležba dolžnost.

Silna vročina pritiska od torka dalje. Ljudje in živali mnogo trpijo. V pisarnah in pri delu je včasih res že neznosno. Blagoslov za celo mesto v teh pasjih dneh je Savinja, ki je od jutra do večera polna veselega življenja. Kopališča so prenapolnjena, tudi na prostem, posebno pod gradom kar mrgoli ljudstva, ki se hladi v Savinji. Voda ima že 20° K

(24° C) toplote in je tudi za najbolj mehkuzna telesa zadosti topla. Mestni vrh, ki daje pod košatimi kostanji dosti sence in hlada, je ves dan mnogobrojno posečan. Videti je tudi mnogo tuincev posebnost iz naših južnih krajev, ki se ne morejo nagledati krasot naše okolice. Uga-ja jim snaga in red v mestu, krasne naprave v mestnem vrtu, ter lepe savinjske kopeli.

Čiščenje in beljenje stavb v Celju vsled hvalevredne iniciative mestnega magistrata vidno napreduje. Mnogo hišnih posestnikov se je tozadevnemu pozivu odzvalo ter mnogo ulic in stavb je dobilo vsled tega čedno zunanost. Nekaterim trdovratnežem, ki take pozive mečejo v koš, bo treba stopiti pošteno na prste. Najbolj kriči po popravilu zid okrog starega okrožnega sodišča, ki je od teka časa že ves razjeden in razdrt. Tudi v Razlagovi in Matija Gubčevi ulici, Kralja Petra cesti ter drugod je nekaj stavb, ki kažejo gola rebra.

Ječe na dvorišču mestnega magistrata so pričeli prezidavati. Do jeseni bodo dela dovršena ter se v prostore preseli cela policija iz Mestne hiše v Razlagovi ulici. Na ta način loče na razpolago v tej hiši več stanovanj.

Celjska carinarna se, kot slišimo preseli te dni v novo hišo na Savinjskem nabrežju. V dosedanje prostore v mestni hranilnici pride mestni muzej. Tam se bodo bogate zbirke muzeja uredile in razvrstile ter bo potem muzej občinstvu pristopen. Paziti bo treba, da se pri preselitvi dragocene zbirke ne pokvari.

Mesto venca na grob pok. nadučitelju v p. Francu Zopiju je za Dij kuhinjo v Celju daroval g. dr. Breschar 100 kron.

Pohujšljiva moda. Ker so kratka ženska krila, kakor so sedaj v modi, zelo nevarna za čednost in moralo vernega slovenskega ljudstva, se na vseh katoliških shodih, ki se vrše sedaj po deželi prav resno in tajno razpravlja o tem, da se prepove Orlicam dosedanje pohujšljive kroje. Voditelji in zaslužniki katoliške morale si niso edini, ker jih je še vedno nekaj, ki pravijo, da naj ostane kakor je, ker ne gre za vero, ne za moralo, ne za cerkev in Boga, ampak se za volitve, v ta namen pa Orlice lahko nosijo še krajša krila, da so le »katoliške«.

Popisi ferijalnih otakšica (»Almanah F. S.«) za leto 1922 so dospeli. Za člane celjske podružnice Ferijalnega Saveza na realni gimnaziji se dobe pri tov. Drago Černe, Kralja Petra cesti št. 32 proti plačilu Din 2.50. V. B.

Izpremembe v osebiu tukajšnje varstvene straže je bil zadnjič pomotoma med upokojenimi višjimi stražniki imenovan tudi Rok Werk, ki je okoliški nadzornik I. razreda.

Aretacija. Koje Ignac, rojen 7. jul. 1890 v Sv. Trojici v Haložah, občina Sedlašek, okraj Ptuj, je bil aretiran, ker ga zasleduje policijsko ravnatelstvo v Ljubljani radi neke tatvine.

Poličijske vesti. Najdbe od 1. do 30. junija tl. 1. Dne 3. na tuk. kolodvoru rumena zapestnica. 2. Dne 4. Karl Turnšek na obrežju ob Savinji ena mala torbica iz trave z vsebino 1 belf robec, en košček mila, 1 krtačica za čevlje in 1 škatljica globina. 3. Dne 5. v mestnem vrtu en 10 din. bankovec. 4. Dne 9. pri mestnem kopališču en veliki pasji nagobčnik iz žice. 5. Dne 10. v Prešernovi ulici 1 športna čepica rujave barve. 6. Dne 15. v Prešernovi ulici 1 pasji nagobčnik iz žice. 7. Dne 19. v Aleksandrovi ulici 13 din. 8. Dne 20. v pisarni polic. odd. (urad za potne liste) 1 škatljica cigaret »Flor«. 9. Dne 22. v mestnem vrtu 1 srebrna ovratna verižica s svetilko matere Božje. 10. Dne 25. na Glaziji 1 nov suknjeni telovnik. 11. Dne 29. na brvi čez Savinjo ena ženska srebrna ura. 12. Dne 29. v Gosposki ulici v veži hiš. št. 29 1 črni svileni ženski dežnik. — Zgube od 1. do 30. junija tl. 1. Dr. Jakob Kenda, okraj. sodnik 1 ročno torbico iz črnega usnja vredno 1000 K, na Bregu dne 9. 2. Radko Valentin denarnico iz črnega usnja z vsebino 25 Din, 1 vojaško in 1 orožne vaje odpustnico v Gaberju dne 13. 3. Frančiška Mesarec od Prešernove ulice do mestnega vrta dne 15. 1 mali pisemski ovoj z naslovom, »Fr. König« (trgovec v Celju) z vsebino 175 Din in neka dobavica na ime Pehare Trbovlje. 4. Rudolf Ropan 1 belo svileni žensko bluzo

ščipalnik z zlatom obrobjen, dne 24. vredno 250 Din dne 13. 5. Pavla Mlakar zlato zapestnico v obliki verižice vredno 600 Din dne 22. 6. Ana Egersdortler

Sokolstvo.

JUGOSLOVENSKI SOKOLSKI SAVEZ.

Redovne vaje so v vsakem društvu obvezne za vse člane, posebno pa še za vse udeležnike zleta v Ljubljani. Vdetožiti se jih mora tudi vse članstvo, ki hoče nastopati v kroju. Pridno je vaditi zavoje in dvored, v štiri-, posebno pa v šesteroredih kakor tudi v širših oblikah. Skrbno naj se pazi na to, da bodo sledeči redi točno na istem mestu zavijali kakor prednji, da zadnji del predeika ali kolone ne odbočuje v nasprotno stran. Ravna se na desnega krajnika. Čas do zleta naj se porabi za vežbanje vseh članov v redovnih vajah, kjer je zlasti tudi paziti na pravi korak. Kdor ne zna koraka in redovnih vaj, ta ne sme nastopiti v kroju! Načelniki društev naj ponovno razlože vsem vdeležnikom zleta, da je treba biti vedno o pravem času na določenem mestu. Nemejena disciplina je zlasti o zletu sveta dolžnost vsakega Sokola: ona je tudi edino jamstvo za dober uspeh slavnostnega spreveda in zleta sploh! Za vse nepravilnosti članstva so odgovorni društveni in župni načelniki.

Zletni znaki. Pozivljajo se vsa društva, da takoj naročijo zletni znak. Pravico do zletnega znaka imajo samo oni, ki so bili dne 30. marca 1922 člani Sokolskih društev. Oni, ki imajo zletni znak, ima pravico do prostega vstopa k vsem prireditvam na telovadišču, kakor predzletne tako tudi glavne zletne dni, dalje pravico do prostega skupnega prenočišča, prost vstop v Sokolsko razstavo v dneih 12. do 15. avgusta in v muzej. K drugim prireditvam mora plačati običajno vstopnino. Cena znaku je 20 Din. — Poleg tega mora plačati vsak član, ki je vzel znak, še 1.50 Din zavarovalnine, kajti vsak član, ki ima znak, je zavarovan od Saveza za slučaj nesreče med vožnjo na železnici ali pri telovadbi, in sicer za slučaj smrti na 10.000 Din in za slučaj delanezmožnosti na 20.000 Din. Društva, ki naročijo znake, naj pošljejo denar naprej, ker se na naročila brez denarja ni mogoče ozirati.

Za Sokolsko razstavo določene predmete naj vse župe in društva takoj odpošljejo Jugoslovanskemu Sokolskemu Savezu, ker se sicer nanje ne bo mogoče ozirati.

Prijavnice za zlet je tehnični odbor razposlal posameznim župam; biti morajo v določenem roku zopet v rokah tehničnega odbora. Župni tehnični odbori naj nemudoma razpošljejo društvom priglasnice, ki jih morajo izpolniti društva; dodajo naj potrebna navodila društvom, osobito naj opozore društva na določbo, da se na prepozno došle prijave ne bo mogoče ozirati. Tehnični odbor Jugoslov. Sok. Saveza ponovno opozarja na svoj sklep, da se na prijave po določenem roku v nobenem slučaju ne bo oziral in v tem oziru odklanja vsako odgovornost! Odgovornost nosijo sedaj župe in društva, ker je tehnični odbor s svoje strani opozoril pravočasno na prijave in pravočasno razposlal prijavnice. Natančno in točno izpolnjenne prijavnice naj pošljejo društva župam, župe pa Saveznemu tehničnemu odboru po pošti priporočeno.

Slavnostni Sokolski sprevod o priliki Jugoslovanskega Sokolskega zleta se bo vršil dne 15. avgusta 1922 dopoldne ob vsakem vremenu. Sprevod pojde po sledečih cestah: 1. Dunajska cesta do glavne pošte. — 2. Aleksandrova cesta do Narodnega doma. — 3. Bleiweisova cesta. — 4. Rimska cesta. — 5. Emonska cesta. — 6. Cojzova cesta. — 7. Šentjakobski most, Trubarjeva ulica, Sv. Jakoba trg. — 8. Stari trg. — 9. Mestni trg. — 10. Pred škofijo. — 11. Vodnikov in Krekov trg. Poljanska cesta. — 12. Ambrožev trg, Šentpeterski most. — 13. Škofja ulica, Tabor. — 14. Vidovdanska cesta. — 15. Sv. Petra cesta, Marijin trg. — 16. Prešernova ulica, Šelenburgova ulica. — 17. Mimo Dravske divizije in Slovenske Matice ter univerze na Kongresni trg, kjer je stik. Tu pozdravi Sokolstvo mestna občina Ljubljanska in Savezno starešinstvo. Po končanih govorih zapoje pevci, ki so postavljeni pred nunsko cerkvijo; himne poje z njimi tudi Sokolstvo. —

18. Odhod po Wolfovi ulici, Marijinem trgu, Prešernovi ulici, Dunajski cesti do Gosposvetske ceste, kjer je razhod.

V Hrastniku se je vršil v nedeljo zlet sokolskih društev tamošnje okolice, katerim so se pridružili tudi odposlanec Ljubljane, Maribora, Celja, Laškega in Rajhenburga. Proste vaje, katerim se prisostvovalo nad 2000 gledalcev, so se izvajale dobro, ugajala sta pa zlasti obrtni naraščaj in moška deca in enako orodne vaje. Po telovadbi se je vršila lepo uspela vrtna veselica.

Obrtni vestnik.

POKRAJINSKA OBRTHA RAZSTAVA V CELJU 12. do 22. avgusta 1922.

Ker prihaja zadnje dni veliko število prijavitelj za obrtno razstavo v Celju, bo moral odbor obrtne razstave zgraditi barake na dvorišču osnovne šole. Da pa zamore pisarna obrtne razstave zaključiti razna predmeta, je potrebno, da se prijave zaključijo.

Vsled tega se naprošajo vsi oni, ki se še mislijo prijaviti, da dopošljejo prijavnice do torka, 11. julija. Na pozneje došle prijavnice se bodo ozirale samo, ako bo to dopuščal prostor, nikakor pa se jih ne bo moglo uvrstiti v katalog obrtne razstave.

Odbor obrtne razstave v Celju opozarja prebivalstvo na svojo notico v »Novi Dobi« z dne 6. jul. glede oddaje spalnih prostorov za tuje obiskovalce obrtne razstave in prosi za tozadevne prijave.

Turistika in šport.

SSK Maribor : Atletiksportklub Celje 2:0 (1:0). Po razveljavljeni prvenstveni tekmi med SSK Celje in Atletiki bi se bila morala ista ponoviti 25. jun., ozir. zaradi znanih »zaprek« 29. Ker pa SSK Celje v znak protesta proti postopanju v športu merodajnih in nemerodajnih činiteljev 29. ni nastopil, se je sklenilo dati za enkrat prvenstvo Celja Atletikom. 2. julija ob 1/18. uri se je torej vršila prvenstvena tekma med prvakom Maribora SSK Mariborom in Atletiki. Akoravno so napeli zadnji vse sile, vendar se mora kljub temu priznati »Mariboru« znatno tehnično premoč in temu slovenskemu, zelo simpatičnemu klubu iz srca častitavo na zasluženem uspehu. Kdor je še dvomil o resničnosti članka »Kam plovemo?!« se je o tem prepričal na tekmi. Nekateri gospodje Atletiki (med njimi so tudi inozemci), so se obnašali med igro tako surovo (tolkri so slovenske, zelo fair igrajoče Mariboržane z rokami in nogami), da moramo to že iz zgolj športnega stališča ostro obsojati. Škoda, da je bil g. sodnik napram njim preobziren. Tudi med popolnoma nediscipliniranim občinstvom je bilo opaziti oni predrzni germanski duh, ki smo ga skušali že pozabljati, a se sedaj vnovič in to v velikem obsegu obnavlja. Mi smo o tem za sedaj menda že dovolj pisali — na prizadetih naših neprijateljih je, da odločno pokažejo dobro voljo. V tem slučaju ne drži noben izgovor. Pripominjamo le, da stoji za nami vsa slovenska narodna javnost!

Dopisi.

Iz Ponikve ob juž. žel. (Dr. Karlovšekova srebrna poroka.) Dne 27. junija je praznoval g. dr. Karlovšek s svojo gospo jubilej srebrne poroke v ozljem krogu svojcev na svojem posestvu »Slom« v Ponikvi na tih in skromen način. Srebrna poroka sama na sebi bi ne bila tolike važnosti za javnost, ker se to dogaja mnogim zemljanom, da dočakajo še čili dobo 25. tih let v družbi svoje zakonske polovice in svojih vzgojenih otrok. Jubilej njegove poroke pa nas obrednem spominja tudi na jubilej njegovega intenzivnega narodnega delovanja. Posebno za mesto Celje in slovenstvo v njem je ime dr. Karlovšek vsega uvaževanja vredno. — Tudi on spada v družbo onih narodnih buditeljev, ki so za časa nemškega gospodstva neumorno delovali za obstanek in razširjanje narodne zavesti ne le v Celju, ampak tudi v njegovi daljni okolici. Videli smo ga v Sokolstvu in v vseh narodnih društvih, povsod zelo agilnega. Neizprosno je bil borec pri sodnih razpravah v prid slovenske raje v

pripoznanje narodnega jezika na tem mestu. Seveda, da je moral v tem oziru prestati tudi marsikatero bridko presečenje od strani nemških sodnikov in nemških pravnikov, a to ga ni ostrašilo na njegovi začrtani poti. Neomajno je vztrajal za pravice teptane slovenske narodnosti in dosegel lepe uspehe. — Posebno zaslugi si je pa nesporno pridobil v letu 1905., ko je rešil posestvo »Slom«, rojstno domačijo nepozabnega nam Slomškega, na kateri so bili že položeni nemški krempliji in tako podrl Nemcem precejšen steber mostu na Adrijo. Sam v denarnih stiskah si je prizadeval toliko, da je vendar dobil to posestvo v svoje roke, dasi so mu celo nekateri prijatelji in domači denarni zavodi metali v času sile polena pod noge. Početni položaj v tem oziru je bil zanj usodepoln; vendar je neustrašeno deloval v vseh ozirih, da reši ta kos slovenske zemlje in posrečilo se mu je po trudapolnih mukah premagati vse ovire. Smelo trdim, da ko bi dr. Karlovšek ne bil storil ničesar drugega v narodno korist, kot to, da je rešil za nas pomenljivi »Slom« iz nemških krempeljev v onem času nemškega nasilnega gospodstva, bi bilo dovolj, da se ga spominja spodnještajerska slovenska zgodovina. Zasluga mu gre v obilni meri tudi za to, da sta ostali v slovenskih rokah podjetji delniških poslov v Zalcu in Laškem. Borba za obstanek teh pivovarn napram nemški konkurenci ni bila ravno lahka in treba je bilo mnogo žrtvovati. Da je nekaj tako strogo nemško Celje sicer malo pravim Nemci postalo danes veliko slovensko Celje, je delna zasluga tudi dr. Karlovškega. Njegovega srebrnega poročnega jubileja se je spomnila tudi šolska mladina na Ponikvi. Predobro sta ji poznana dr. Karlovšek in njegova darežljiva soproga, posebno revni deci. Kako tudi ne! Ni je šolske prireditve, da bi ne dobila revna mladina obilne podpore iz njiju rok. Ob šol. izletih na Slom dobe tam otroci okrepčila in to ne le domači, ampak tudi iz drugih šol, letos celo tudi iz Maribora. V znak hvaležnosti so šol. otoci iz Ponikve »šrangali« jubila na potu v cerkev. Belooblečene deklice so jima zastavile pot s kito prepletenega cvetja med okrašenimi smrekicami. Jedna deklica pa jima je s primernim pozdravom pri kličji čestitala v imenu šol. mladeži k pomenljivemu dnevu ter poklonila gospej lep šopek cvetlic. Oba jubila sta bila prijetno iznenadna in zelo ginljiva nad to prireditvijo šol. otrok. Da sta se z bogato odkupnino spomnila revne šol. mladine, je obsebi umljivo. Pridružujemo se čestitkam g. dr. Karlovškega in njegove tako dobrotljive gospe, ter jima želimo, da bi dočakala zdrava na telesu in čila na duhu še jubilej svoje zlate poroke.

Ivan Burdjan.

Iz Šmarja pri Jelšah. Ne brigali bi se za Slovenčev pretirano noročilo o tuk. klerikalnem političnem shodu 2. t. m., kakor se nismo brigali za shod sam, če bi se »Slovenec« tako debelo namenoma ne lagal. »Ves trg Šmarje je bil v zastavi, samo šola je ni imela«, vsklika »Slovenec svojim lahkovernim ovčicam, dasiravno dobro ve, da je vse zasebno tržanstvo klerikalno prireditve dosledno preziralo. Celih 8 hiš je razobesilo zastave (na cerkev, kaplanijo, šolovž se ne oziramo). Razobesili pa so jih samo vsi bivši odkriti in sedanjí prikriti nemškutarji: trgovci in gostilničarji ter dva državna uslužbenca, ki še danes ne vesia, da sta v jugoslov. službi. Skrajno drzno in netaktno pa je, če se ob izrecno političnih prireditvah, ki so naperjene proti državi, razciša državna zastava, kakor je to storil drž. uradnik. »Slovenec« pa pove, da ni ravno težavno prirediti kat. shodov, ki pa so pravzaprav vedno politični, ko imate na razpolago cel štat duhovništva s spovednicami, prižnicami in hudičem vred. A v trgu Šmarju Vam je vseeno grdo spodletelo, dasiravno sta se Vaša sladkolinjena dvojčka po mešljenju na vse možne načine prizadevala tržane zvabiti na svojo stran. /ko je res ves šmarski trg za Vas, poskusite le prirediti tu na primer kako orlovsko slavnost, ki bi bila le senca naše zadnje sokolske, potem smo pripravljeni svoje mnenje o Vaši nemožnosti takoj spremeniti. Bodite pa uverjeni, da ostanimo Šmarski zasebni tržani vedno napredni in bomo Vase

po! prireditve dosledno ignorirali, kakor se tudi nismo brigali za Vaš katohški politični shod.

Dnevna kronika.

Kralj in naši industrijci na Bledu. 6. tm. se je vršil na Bledu v okusno dekorirani dvorani ob 8. uri zvečer rout, ki so se ga udeležili jugoslovanski industrijci s svojimi damami. Ob 9. uri je prišel na večerjo kralj z malim spremstvom, v katerem sta bila tudi ministra dr. Markovič in Jankovič. Pokrajinski namestnik Ivan Hribar je pozdravil vladarja in mu predstavil predsednika Zveze industrijcev za Slovenijo Vinka Majdiča in druge funkcionarje predsedstva. Tekom večera so bili kralju predstavljeni še drugi zastopniki naše industrije, njihove gospe in hčerke. — Kralj je ostal na routu eno uro in odšel med viharjem pozdravljanjem gostov.

Stojan Protič v Rimskih Toplicah. Stojan Protič je dospel 4. tm. v Rimske Toplice, kjer bo ostal šest tednov na letovišču.

Profesor Ilešič pozvan v Varšavo. Profesor zagrebške univerze dr. Fran Ilešič bo predaval na poziv poljske vlade v zimskem semestru 1922/23 na poljski univerzi v Varšavi in sicer o jugoslovanski literaturi in narodni zgodovini.

Novosti iz Zidanega mosta. Poročajo nam: Ko se je v nedeljo vračal poštni sluga Ciril Železnik na svojem kolesu domov, mu je neki neznanec podstavil palico pod kolo. Kolo se je zvrnilo ter se je Železnik močno poškodoval na nogi in na obrazu. Hudobnež je pobegnil. — V nedeljo se je poročil gostilničar in mesar g. Milan Perdič v Zidanem mostu z gospodično Ano Kerlatec. — Radeški in Zidanmoški Sokoli z naraščajem so imeli v nedeljo pešizlet v Hrastnik. Izvajali so člani, kakor tudi naraščaj izborne telovadne vaje. Došli so tudi bratje iz Maribora, Celja in Posavja. Velika množica iz Hrastnika je z zanimanjem gledala naše vrle Sokole in okrasili so svoje hiše z zastavami.

Pisma kraljeviča Gjorgja falsificirana. Iz popolnoma zanesljivega vira se objavlja, da so vsa v nekaterih, zlasti v separatističnih in tudi klerikalnih listih priobčena pisma kraljeviča Gjorgja popolnoma izmišljena, deloma falzificirana in tendenciozna.

Imenovanje v državni službi. Gosp. Ivan Belle, ravnatelj drž. kmetijske šole v St. Jurju ob juž. žel. je bil imenovan kmetijskim svetnikom.

Slovenski abiturijenti v Beogradu. 5. julija je dospel v Beograd 300 slovenskih abiturijentov. Na kolodvoru so jih pozdravili Kolo srpskih sestara, zastopniki občine, prof. društva, srednjih šol, Ferijalni savez in skauti. Pri sprejemu je svirala vojaška godba. Po pozdravu so odšli abiturijenti v sprevoču v vojno akademijo, kjer so nastanjeni. Obiskali so tudi dvor, parlament in jugoslovansko umetniško razstavo.

Proslava Husove mučeniške smrti. V Pragi in po vsej Češki se je 6. julija zvršila svečana proslava obletnice mučeniške smrti magistra Husa. Zaprte so bile vse trgovine. V Husovem rojstnem kraju so položili temelj za Husovo kapelo, ki bo prva cerkev čeških Husovih bojevnikov.

Zasačen bančni kurir. Francoska hipotekarna banka, na kateri je interesiran tudi Pašičev sin Rade, je dobila dovoljenje za izvoz 200.000 levov v Bolgarsko. Kurir te banke Jekovac Naderan je bil zadržan na carinarnici v Caribrodu, kjer mu je zabranjen prehod preko meje zaradi pasoša, ki ni bil pravilno vidiran po beograjski policiji. Na vprašanje, koliko levov da nosi, je odgovoril, da jih ima seboj 200.000. Pri pregledu zaboja pa so našli, da ima 500.000 levov. Kurir je bil aretiran.

Splošna stavka v celi Nemčiji. Delavski sindikati so sklenili, da začne splošna stavka v celi Nemčiji, kot znak protesta proti monarhističnim mahinacijam.

Avijatiška nesreča v Ameriki. Pri mestu San Antonio v Kaliforniji je padel iz velike višine vojaški aeroplan. Vsi trije oficirji, ki so bili v aeroplanu, so ostali na mestu mrtvi.

Velika železniška stavka v Ameriki. 1. julija so začeli stavkati delavci ameriških železnic. Število stavkujočih znaša nad 400.000.

Kuga na Kitajskem. Iz Šangaja prihajajo vesti, da se je pojavila kuga na Kitajskem. Vsak dan umre na tisoče ljudi.

Avstralija in naseljenci. Avstralska vlada je določila, da mora vsak naseljenc ob prihodu na teritorij Združenih avstralskih držav položiti prisego zvestobe angleškemu kralju.

Vsled lakote je v Rusiji po zadnjih poročilih umrlo 10 milijonov oseb.

Umrl je v Leipzigu predsednik državnega sodišča dr. Heinrich pl. Delbrück v starosti 67 let.

Rusija prosi za mednarodno posojilo 3225 milijonov. Iz Haaga javljajo, da so delegati ruske sovjetske vlade predložili haaški konferenci memorandum o mednarodnem posojilu Rusiji. Rusija potrebuje, naglašja memorandum, posojilo v znesku 3225 milijonov.

Japonski parlament za razoroženje. V tajni seji japonskega parlamenta so razpravljali o razoroženju.

Konferenca ministra Kumanudija z zagrebškimi pridobitnimi krogi. Na željo zagrebških pridobitnih krogov je prišel minister dr. Kumanudi v Zagreb, kjer je imel v nedeljo v dvorani zagrebške trgovinsko - obrtne zbornice konferenco, na kateri so posamezni govorniki povedali svoje želje, pritožbe in kritike o vladni gospodarski politiki. Ko je predsednik Aleksander otvoril konferenco, je pozdravil ministra in se mu zahvalil, da je prišel med nje. Prvi je govoril predsednik Zveze denarnih zavodov dr. Juraj Vrbancič. Povdarjal je, da pridobitnik ne potrebuje državne pomoči, temveč le svobodo razvoja, v katerem razvoju naj ga država ne ovira. Omenil je 20% bone, ki še vedno niso izplačani, nadalje dolguje država čekovnemu uradu v Zagrebu 80 milijonov dinarjev, kateri dolg ni še poravnani. Na ta način si ne bo pridobila država zaupanja. Izreka se proti koncesioniranim delniškim družbam. Davki naj se uredijo po drugih principih. Naknadni davki na vojne dobičke za leto 1920 so krivični, ker ti dobički v resnici ne obstajajo več. Stanovanjsko vprašanje se mora tako urediti, da se uredijo največje ugodnosti za nove stavbe, isto velja glede vprašanja depojev v inozemstvu in glede sekvestrov. Postopanje pri državnih licitacijah tudi ni pravilno. Vprašanje vojnih posojil se mora konečno tudi urediti, kar zahtevajo zlasti Slovenci, naj se vse to uvaža in tudi uredi. Predsednik Aleksander je pozdravil nato pokrajinskega namestnika Juraja Demetroviča in predsednika Udruženja srbskih trgovcev Kosta Rizniča. Ko je prečital brzojavni odgovor kralja Aleksandra na pozdrav trgovcev so zborovalci vzkliknili: Živio kralj! Tajnik Obrtne zveze Čupak se je pritoževal nad nepravilnim obdačenjem obrtnikov. Generalni tajnik Zveze industrijcev v Zagrebu Bauer je kritiziral pravno nesigurnost, ki jih opaža pri državnih licitacijah in pri neplačanju državnih obveznosti. Nato je govoril še nekaj zborovalcev, nakar je povzel besedo predsednik Zveze srbskih trgovcev Kosta Riznič, ki se je pritoževal, da se delajo velike ovire pridobitnosti v Zagrebu, kakor tudi v Beogradu. Za Rizničem je povzel besedo finančni minister dr. Kumanudi, ki se je zahvalil zborovalcem za rečno in zmerno kritiko, pripomnil je, da je vzel važnejše opazke na znanje in da jih bo uvaževal. Govoril je nadalje o slabi administraciji in o različnosti zakonov v najvažnejših panogah. A da se dosedaj dela mnogo o izenačenju davkov, ravno tako se izdeluje nov carinski zakon. Veseli ga, da so se vsi govorniki izjavili za potrebo zunanjega posojila, ker je največji del posojila določen za zboljšanje železniškega prometa, del posojila pa se porabi za poravnavo dolga pri Narodni banki. Vezan devizni promet je zadržal nadatnje padanje dinarja, on ne more pristati na vezan devizni promet. Predsednik Aleksander je zaključil zborovanje in se zahvalil ministru.

Nenavaden naravni pojav so opazovali na Sv. Petra in Pavla dan v Vipavski dolini. Kakor poročajo »Edinosti«, je ob najlepšem vremenu na nopolnoma jasnem nebu zahajalo solnce okrog osme ure za ostro in svetlo obobljen gost oblak, ki se je nahajal nizko na zapadnem obzorju. Izza tega oblaka so se ekscentrično razširjali svetli nasovi, pet

Ustanovljena 1864.

Hranilnica mestne občine Celje

Ustanovljena 1864.

V lastni palači pri kolodvoru.

Stanje hranilnih vlog K 35.000.000.

Vrednost rezervnega zaklada K 8.000.000.

HRANILNE vloge, ki se sprejemajo od usakogar, uživajo najpopolnejšo varnost in ugodno obrestovanje. Poštne položnice strankam brezplačno na razpolago. Rentnino plačuje zavod iz svojega.

SPREJEMA tudi v varno shrambo od strank in sodišč razne vrednostne papirje, vložne knjižice t. i. d. Daje v najem PREDALE v svojih safeblagajnah, tako, da obdrži ključ stranka sama.

OSKRBUJE svojim vložnikom prodajo in nakup vseh vrst vrednostnih papirjev itd. Izvaja za nje tudi inkaso in druga denarna opravila najkvalitetneje. IZPLAČILA v inozemstvu izredno ugodno in promptno.

Posojila vseh vrst pod najugodnejšimi pogoji. Brezplačna pojasnila in strokovnjaški nasveti v vseh denarnih prasanjih.

po številu. Najprej ozki in svetli, so se potem vedno bolj razširjali in so izgubili na svetlobi čim dalje so segali v nebo. Srednji, najmočnejši pas na ni ugasnil, ampak se je na zenitu nadaljeval čez nebo do nasprotne točke na vzhodni strani obzorja. Sledeč z očmi temu pasu čez nebo, začudeni opazimo, da imamo pred seboj na vzhodni strani isto sliko, to je: videli smo izza Nanosa isti sijaj kot na zapadu, samo da so bili oni peteri svetli pasovi nekoliko medlejši. Tudi nekaka temna kopa, izza katere so izhajali oni pasovi, se je opazila. Ta se odgovarjala onemu kopastemu oblaku na zapadni strani, za katerega je zahajalo sonce. Očividno se je cela slika na zapadu odsevala kot v nekakem ogledalu na nasprotni strani nebesnega svoda. Bila je res zanimiva krasna slika. Pasovi na vzhodu so bili tako izraziti, da je izgledalo, kakor da izhaja izza Nanosa drugo sonce ali pa vsaj polni mesec. Nekateri so pa omenjali, da morajo to biti zarotniki. Kdor je na opazoval ta pojav na obeh straneh neba, je takoj opazil, odkod mora to biti, kajti v nekoliko minutah je prikazen polagoma izginila istočasno, kakor je izginjala zaria zahajajočega sonca.

Pravilice o gorilah, ki odnašajo ženske. Afriški raziskovalec Edvard Reichenow, ki je živel poldrugo lero med gorilami v Kamerunu in proučeval življenje teh »človeških opic«, piše v listu »Naturwissenschaften«, da so vse govornice, kakor da bi odnašale te opice ženske, navadne pravilice. Reichenow ni slišal nikjer pri domačinih o kakšnem podobnem nagnjenju goril. Pač pa pravi, da častijo črnci v gorili »simbol dobrega«, ker ima gorila v primeru z drugim opicami najmanj razvit spolni nagon. Zato smatrajo gorilo kot vzoredno vzdržnost, kar bi gotovo ne moglo biti, ako bi gorila zalezovala njihove žene. Razširjenost teh pravilic je povzročil tudi francoski plastik Frémiet, ki je naslikal gorilo z nago žensko. Neki pisatelj pa je naslikal z ozirom na to žensko zelo prantno novelo.

»Iznajdljivost« ljudi brez stanovanja. Te dni se je zgodil v Trstu tragični slučaj. Nekega zdravnika je zbudil na vse zgodaj električni zvonec. Stržkinja je obvestila zdravnika, da hočeta dva gospoda nujno govoriti z njim. Zdravnik je vstal in na svojo veliko začudenje zvedel, da hočeta gospoda ogledati njegovo stanovanje. Zaman je dokazoval, da se za sedaj ne namerava preseliti. Gospoda pa sta mu pokazala časopisni inserat, v katerem je stalo črno na belem, da se odda njegovo stanovanje. Komaj sta odšla, so prišli že drugi in tako naprej ves dopoldan. Do enajstih jih je prišlo ravno štiristo. Tudi popoldne in naslednji dan ni bilo miru, ter je moral zdravnik zbežati iz hiše. Pozneje se je dognalo, da je nekdo napravil to šalo na brzo iz maščevanja.

Maročani in železnica. »Cri de Paris« poroča, da so Maročani pozdravili velikim veseljem novo železnico. Z vlakom se vozijo kakor otroci na vrtuljaku, občudujejo hitrost vožnje in kar ne morejo razumeti železniške skrivnosti. Na malih postajah zahtevajo pri blagajni »za pet frankov železnice« ter jim je vseeno, kam se peljejo. Ko morajo izstopiti so silno potrti ter se žalostno vračajo peš po železniškem tiru.

Zavod za podaljšanje življenja. »Excelsior« poroča, da je pariška medicinska akademija sklenila ustanoviti higienski zavod, v katerem bi se moral vsak človek, ki je prekorajil nevarno štirideseto leto, v gotovih preiskavah, ki je v omenjeni dobi najboljšo sredstvo za ohranitev zdravja. Seveda bi se mo-

rale zglasiti tudi ženske in povedati, da niso več tako mlade, kakor se kažejo. Ideja za ustanovitev tega zavoda je prišla iz Amerike, kjer imajo zavode za podaljšanje življenja, ki so preiskali že nad pol milijona štiridesetletnikov in kjer zbirajo prstne odtiske vseh novorojencev peti dan po rojstvu in kjer se ne sme nihče poročiti brez zdravniškega spričevala.

Antiseptično, čisteče, osvežujoče, oživljajoče in krepujoče deluje lekarnarja Fellerja prijetno dišeči »Elsafluit«, mnogo močnejši in boljši kakor francosko žganje za drgnjenje rok, nog, hrbta in celega telesa, kakor tudi kot kosmetikum za negovanje kože, las in ust, skozi 25 let priljubljen, 3 dvojinate steklenice ali 1 specialna steklenica z zamotom in poštino za 72 K pošilja: E. V. Feller, Stubica donja, Elsatrg št. 356, Hrvatsko.

Izdaja in tiska: Zvezna tiskarna v Celju. Odgovorni urednik: Lic. Edvard Šimic.

LEPOTA

kože, obraza, vratu, rok, tako kakor tudi lepa rast las, se morejo samo z razumno nego lepote doseči. Tisočera pripoznanja so dospela iz vseh dežel sveta na lekarnarja Fellerja:

ELSA LILIJNO MLEČNO MILO,

najbolje blago, najfinejšo »milo lepote«, 4 kosi z zamotom in poštino K 120.—

»Elsa« obrazna pomada odstrani vsako nečistost kože, solnčne pege, zajedance, nabore itd., naredi kožo mehko rožnato-belo in čisto; 2 porcelanasta lončka z zamotom in poštino 80 kron.

»ELSA« TANOCHINA POMADA ZA RAST LAS krepi kožo glave, preprečuje izpadanje, lomljenje in cepljenje las, zaprečuje prhut, prerano osivelost itd. 2 porcelanasta lončka z omotom in poštino 80 K.

Prodajalci ako naročijo najmanj 12 kosov od jednega predmeta, dobe popust v naravi. 6

RAZNO. Lilijno mleko 24 K, Brkomaz 10 K, najfinejši Hega-puder dr. Klagerja v velikih orig. skatljah 40 K, najfinejši Hega zobni prašek v patent skatljah 80 K, puder za gospe v vročih 8 K, zobni prašek v skatljah 12 K, v vročih 8 K, Sachet dišave za perilo 12 K, Schampoon za lase 8 K, rumenilo 12 listkov 45 K, najfinejši parfüm za 48 in 60 K, močna voda za lase 80 K. Za te razne predmete se zamot in poština posebej računa.

EUGEN V. FELLER, lekarnar STUBICA DOLJA, Elsa trg št. 356, Hrvaško.

Sprejmo se 742 2-1

učenec in hlapec

za tapetniško obrt pri Oto Jošek-u, Celje, Glavni trg.

Naznanilo.

Vsem trgovcem, modistkam in cenj. občinstvu naznanjam, da sem otvoril zalogo

s klobuki in slamniki

v Celju, Gosposka ulica št. 4. 45-18

Franc Cerar,

tovarna klobukov in slamniki v Domžalah

Tovarna

lončarskih izdelkov v kateri se je dosedaj izdelovalo lončarske peči, po najnovejših vzorcih, kable za štedilnike in stavbene okraske itd., se radi posestnikov bolezni da v najem, event. prodaja s ceno opremo, modeli in približniki pod ugodnimi pogoji. Prodaja se lahko takoj izvir.

Mihnel Altriebler

pos. in lončarski mojster 2-1 CELJE, Kapucinska ulica št. 1

Priročen vozni red

veljaven od 1. junija 1922 ima v zalogi

ZVEZNA TISKARNA kakor tudi knjigarna Goričar & Leskovšek v Celju.

~~~~~ Cena Din 6.— ~~~~~

Razglas.

Glede kopališkega reda savinjskega kopališča se sledeče razglasa:

Kopališča so vsako leto od začetka junija do srede septembra splošno pristopna.

Celice se ne smejo rabiti čez eno uro, psi se ne smejo jemati niti v celice niti v kopališče.

Za lastno perilo, katero prinesejo s seboj kopališčni gostje in katero pušče v kopališčnih napravah, ne jamči posestnik kopališča, ampak uslužbenci.

Mestna občina celjska ter njeni uslužbenci ne morejo prevzeti nikake odškodninske dolžnosti za predmete, ki izginejo v kopališču ali celicah.

Za vsako poškodbo naprav ali perila je dotični obiskovalec dolžan plačati odškodnino.

Brez kopališčne izkaznice vstop v kopališčne naprave ali poraba celice ni dovoljen.

Vsakdo, ki se zasači od kontrolnih organov ali kopališčnega uslužbenca v kopališču brez kopališčne izkaznice mora plačati trikratno pristojbino.

Poraba celic v ženskem kopališču je osebam moškega spola strogo prepovedana.

Mestni magistrat celjski, dne 6. julija 1922.

Za župana: Šubic.

VIZUM

od vseh konzulatov kraljevine, kakor tudi vse za trgovce pri »Narodni banki« potrebna potrdila preskrbi cenejšo kakor vsaka konkurenca, konc. preskrbovalec vizumov Julij Krajšek, Celje, Za kresijo št. 10

Ali zahtevate

povsod v kavarnah, gostilnah, brivnicah in javnih lokalih

»Novo Dobo«

Štev. 2680 ad.

Razglas.

Na podstavi sklepa obč. odbora z dne 15. I. 1922 in dovolila Pokr. uprave (oddelek za notr. zadeve) z dne 14. 6. 1922 št. 197 U. I. 70 z dne 30. 6. 1922, pobira okoliška občina celjska od vsake zasebne konjske ekipaže (kočije) in od vsakega zasebnega avtomobila izza dne 1. I. 1922 poseben davek, da pokriva stroške za vzdrževanje cest in sicer:

Od enovprežne konjske ekipaže v zasebni posesti	Din 125.—
od dvoprežnih letnih	» 200.—
od osebnih avtomobilov do všteti 30 HP letnih	» 500.—
od » » nad všteti 30 HP letnih	» 750.—
od tovornih avtomobilov do 3 ton nosilnosti letnih	» 500.—
od » » nad 3 ton nosilnosti letnih	» 750.—

Vsak lastnik je dolžan, svoje davku zavezano vozilo prijaviti županstvu v 14. dneh, t. i. najkasneje do 22. VII. 1922. Vsako kasnejšo prodajo ali nakup vozila je prijaviti županstvu v 14. dneh.

Prijava mora obsežati:

- ime in opravilo lastnikovo (firmo);
- njegov stanovanjski naslov (naslov sedeža firme);
- kraj garanciranja (občino in hišno številko, postlopie);
- od kdaj je prijavitelj lastnik vozila;
- pri osebnih avtomobilih ime firme, ki je izdelala avtomobil.

Kdor zamudi v predpisanih 14 dnevih roku prijaviti davku zavezane vozila, temu predpiše županstvo za ep tretjino višjo davščino, nego bi jo morala dotična oseba sicer plačati na osnovi pravočasne prijave.

Županstvo okolice Celje dne 8. julija 1922

Župan: Val. Hraštnik.

Štev. 2241/22.

Prepis.

Razglas.

Benjamin Ipavčeva ulica med tovarno Cinal in konjskimi barakami je od 3. julija 1922 radi popravila mostov pri tovarni Cinal in pri konjskih barakah na Spod. Lanovžu

za vozni promet en teden zaprta.

790

3 izložbene omare

skupaj spadajoče, najbolj pripravne za juvelirje, modiste in galanteriste, se prodajo. Iste so skupaj dolge 5'20 in 2'60 m visoke in 40 — 45 cm globoke. Barvane so črno, okna in vrata so iz celih šip in hrbet teh omar z zrealnimi šipami obložene. Podstavek ima 16 predalov, nadstavek pa zelo okinčan in z uro opremljen. Te omare se prodajo in ogledajo v Celju, Glavni trg št. 9. 747 3-1

Iščem za boljšo rodbino — letoviščarje — v mestu ali najbližji okolici 1 veliko ali 2 mali opravljeni

sohi s 4 posteljami.

Ponudbe na Zorko, okraj. sodišče, Celje. 749

Koze in kozlički se prodajo

Celje, Gregorčičeva ul. 7, II. nadst., desna 748

Učenka

za galanterijsko trgovino se sprejme takoj pri tovarni Josip Rožič, Aleks. ul. 4.

751

POSOJILNICA V CELJU

NARODNI DOM (NA OGLU V PRITLIČJU)

Stanje hran. vlog čez K 52,000.000—

Vrednost rezerv čez K 14,000.000—

Sprejema hranilne vloge na hranilne knjižice in tekoči račun ter jih obrestuje po **4½%** brez odpovedi, **5-5½%** z odpovedjo, večje stalne naložbe po dogovoru

Objavlja vse denarne, kreditne in posojilne transakcije najkulantneje.

Registrov. kreditna in stavbna
zadruga z om. zav.
Prešernova ul. 15 v Celju

"LASTNI DOM"

Sprejema hranilne vloge in jih
obrestuje po 4½% štiri in pol K
od sto, proti odpovedi (5%) pet od sto

Zgubila se je v nedeljo zlata
zapestnica od Čreta do pošte.
Pošten najditelj naj jo vrne v ured-
ništvu lista.

Išče se v najem 737 5-2

dobrodošča gostilna

v mestu ali na deželi. Ponudbe pod
»Spreten« na upravnishvto »Nove Dobe«.

Proda se

bela lesena otročja postelja

z madraci, dobro ohranjena. Naslov v
v upravnishvto »Nove Dobe«.

Električni stroji proizvod A E G
električni števeci proizvod A E G

žarnice Tungstam, vse elek-
trotehnične potrebščine v za-
logi po zelo ugodnih cenah

ELEKTROTEHNIČNA TVRDKA
KAROL FLOKJANČIČ, CELJE.

:: Proračuni brezplačno. ::

JETIKA!

Strokovni zdravnik za pljučne bolezni
dr. Pečnik ordinira z izjemo torka
in petka v St. Jurju ob j. ž. Kupite
tudi njegove 3 knjige. Navodila, kako
do zdravja priti, ozdraviti.

Išče se samostojna 2-2
kuharica

ki bi opravljala tudi druga hišna dela. Na-
stop službe v jeseni. — Ponudbe na firmo
Aleksander Eisler, Našiče, Slavonija.

Sobo na deželi

s hrano ali brez, v celjskem ali bre-
žiškem okraju čez počitnice išče sam-
ski gospod. Cenj. ponudbe pod »J. M.«
na upravo lista 728 2-2

Učenca

pridnega, iz poštene hiše, s primerno
šolsko naobrazbo, sprejme trgovina z
732 mešanim blagom 3-2

Jos. Jagodič, Celje, Glavni trg

Praktikanta ali praktikantinja

kateri(a) je z dobrim uspehom dovršil(a)
trgovsko šolo, in **strojepisno**
veščo slovenske in nemške stenografije,
sprejme Zveza slov. trgovcev, Celje.
726 3-3

Obl. konc. posredovalnica
za promet z realitetami:

Anton P. Arzenšek

CELJE Kralja Petra c. 22 CELJE

Posreduje pri prodaji ozir. nakupu
zemljišč, hiš, vil, gradov, velikih in
malih posestev, industrijskih podjetij
itd., itd. vestno in točno. 45-8

Jutri v nedeljo dne 9. julija vsi v Novo cerkev na
veliko veselico gasil. društva.

Igra občepriljubljena celjska tamburaška godba.
Ugodna zveza z avtom Celje — Dobma. Avto vozi izpred kolodvora 5-kraj.

Kupim večjo množino bukovih drv.

Ponudbe na: **FRANJO KALAN**, trgovec, Celje.

SUKNO

82 50-25
pristno češko za moške in volneno
za ženske obleke in razno manufak-
turo kupite radi direktnega importa
po čudovito nizkih cenah samo v
veletrgovini in razpošiljalnici
R. Stermecki, Celje.

Javna dražba

Dne 10. julija 1922 ob 4. uri popoldne se bo prodalo na javni dražbi
na skladišču lesa g. Ivo Čaterja, veletrgovca v Spodnji Hudinji pri Celju sle-
deče predmete, katerih ni hotel prevzeti g. Ivan S. Weiler iz Reke:

20.193 m³ kvadrelav (palic za metle) iz bukovega lesa
v meri 27/27 mm, 1 m dolgosti, vezanih po 25 kom. skupaj.

„KOMPAS“ Celje.

Špedicijsko podjetje, carinsko po-
sredovanje, informacijska pisarna 3-2

Oskrbuje zacarinjevanje vseh pošilk pri uvozu in izvozu in dostavitev istih
po naročilu in vse za to potrebne listine od Narodne banke, Trgovsko-obrt-
niške zbornice, raznih ministrstev itd. Pojasnila daje pismeno in ustmeno.

Pisarna: Celje, Aleksandrova ul. 4

USNJE

126 50-23

VSEH VRST

PRIZNANO SOLIDNA POSTREŽBA

FRANJO FAGANEL — CELJE

Gosposka ulica 26.

99 104-40

Oglejte si

manufakturno trgovino

J. KUDISZ

Gaberje št. 3 (gostilna Plevčak) nasproti Mestnega mlina.

Priporoča se vsem odjemalcem: na drobno in debelo.

Dospela je velika množina inozemskega
blaga po zelo nizkih cenah; na primer
sukno za moške in ženske obleke, cefir,
šifon in raznovrstno manufakturno blago.

Vloge nad K 600,000.000—

Kapital in rezerv K 200,000.000—

SLAVENSKA BANKA D.D. PODRUŽNICA CELJE

Ljubljana - Zagreb - Beograd

Bjelovar, Brod n. S., Dubrovnik, Gornja Radgona, Kranj, Maribor, Monoštor, Murska Sobota, Osijek, Rogaska Slatina, Sombor,
Sušak, Šabac, Šibenik, Škofja loka, Velikovec, Vršac, Budapest (Balkan bank), Split (Jugosl. ind. banka), Wien (M. R. Alexander)

Obrestuje vloge na hranilne knjižice in v tekočem računu po

4½%

brez odpovedi

5%

proti 30-dnevni odpovedi

5½%

proti 60-dnevni odpovedi

6%

proti 90-dnevni odpovedi

od dneva vloge do dneva dviga ter plačuje rentni in invalidski davek sama. Poštne položnice so na razpolago.